

# ISÄN VANHA JA UUSI

# Tapiiri

Tampereen vanhojen herrojen Pauli Heikkilän ja Juha Ruusuvooren Tapiiri eli Pahkasian kupeella seitsemän numeron verran. Sitten kustantaja tarkasti tilejään ja kun Tapiiri ei tuottanut kylliksi voittoa, niin lehti lopetettiin. Yllättävää lopetuksessa oli kuitenkin se, että kustantaja tarjosi sitä Markku Jalavalle, joka ostikin sitten yhdessä eräiden sarjakuvaharrastajien kanssa lehden nahkoineen ja karvoineen ja rupesi pystyttämään uutta lehteä vanhoihin raameihin. Kauppa tehtiin kaikessa hiljaisuudessa, mikä suututti vanhan lehden toimitus-

kuntaa ja kun Pahkasian päätoimittaja antoi provosoivia lausuntoja Tapiirin kaupasta — asiasta, joka ei hänelle kuulunut, oli pieni sarjakuvamyrsky saatu syntymään ja mieltä oli ehditty pahoittaa siellä sun täällä.

Jututin puhelimitse Juha Ruusuvoorta ennen kuin kumpikaan meistä tiesi lehden kaupasta. Näin Ruusuvoori Tapiirin kuolemaan:

— Sanotaan syyksi vaikka se, että kustantaja katsoi ettei siitä tullut tarpeeksi katetta. Lehden levikki ei loppupuolella ollut kustantajan odotusten mukainen. Alussa oltiin siinä 12000

pinnassa ja loppuaikoina 8000 nurkilla.

Miten tilaajien käy?

— Kustantaja maksaa heille rahat takaisin. (Jalavan & K:nein ja Vesikon välisessä kaupassa vanhat tilaajat saavat uutta Tapiiria tilaustensa mukaisen määrän).

Miten muulle kustannuspuolelleen käy?

— Pahkasika ilmestyy kuten ennenkin, mutta ainakin näillä tietämällä Tapiirin albumisarja loppuu.

Miltä nyt tuntuu?

— Oli se hauskaa niin kauan kuin sitä riitti. Duuni kuin duunihan tämä oli tavallaan minulle, mutta minusta kustantaja kylästy nopeammin kuin olisi ollut tarpeen.

ja uusi

Uuden Tapiirin päätoimittajana on Soile Kaukoranta, jolta utelimme tietoja lehdestä.

No, miltä nyt tuntuu, Soile?

— En tiedä, lehti meni juuri Tampereen Arpatehtaalle painoon ja sen pitäisi ilmestyä 14. helmikuuta. Onhan se hauskaa nähdä sitten edessään. Julkaisu-oikeuksien hankkiminen tahtoi olla vähän hidasta, kun piirtäjät ovat entistä enemmän ottaneet oikeuksia itselleen. Vastata aivan joulun alla saimme Munoz — Sampayolta luvan Joen baarin julkaisemiseen. Toinen näistä veikoista asuu Espanjassa ja toinen Italiassa, niin se tahtoi olla vähän hankalaa. Tietysti kun tätä lehteä tekee tällaisessa nyrkkipajassa, niin se on erilaista kuin isolla julkaisutalolla ja sen resursseilla. Mutta ensimmäistä kertaa tässä alkaa olla optimistinen olo.

Miten tämä kaikki oikein alkoi?



MUNOZ - SAMPAYO

— Elokuussa soitettiin Heikin kanssa Tapiiriin, kun nelosnumeron käännösten deadline oli käsillä ja sieltä Juha Ruusuvoori kertoi, ettei niillä käännöksillä nyt niin kova kiire ollutkaan, kun lehti oli päätetty lopettaa.

Sitten se meni siten, että asiasta puhuttiin jossain vaiheessa Jalavan markun kanssa ja tämä sanoi, että ostetaan se. Ja tässä nyt ollaan.

Julkaisuyhtiössähän on mukana monia sarjakuvaharrastajia, miten lehden sarjojen valinta tapahtuu?

— Sarjasisällöstä minä kannan vastuun, totta niistä on juteltu monien ihmisten kanssa ja ehdotuksia otetaan vastaan tulevaisuudessakin, mutta viime kädessä vastuu on minulla. Ei auta kuin uskoa, että jos minä tykkään näistä, niin 10-15000 muutakin tykkää. Tämä ykkösnúmero on 80-sivuinen — kannet ovat värilliset ja sisältö mustavalkoinen. Jatkossa sivumäärä saattaa olla suurempikin. Sinne tekisi mieli kyllä laittaa väriarkkikin, jos ihmiset vain ostavat lehteä kylliksi. Ykkösnumerossa on Ankardoa, Corto Maltesea, Adaa, Spiritiä, Munoz — Sampayoa, Frediä ja Regis Francia.

Ada on jatkosarja ja muut ovat kertajaksoja.

Entä kotimainen sarjakuva?

— Totta kai sitäkin julkaisemme, jos tulee vain tarpeeksi hyviä tarjokkaita. Emme tilaa sarjoja vaan meille voi tarjota niitä. Kotimaisten töiden pitäisi painia samassa sarjassa noiden ulkomaisten kanssa, sillä ei ole mieltä ruveta kilpailemaan omakustanteiden kanssa.

Noista ykköslehden sarjoista Munoz — Sampayoa epäilin alkuun eniten, mutta luettuani heitä enemmän, niin alan olla hyvin innostunut. Undergroundia emme ainakaan ensi alkuun julkaise, sillä esim. Friikkilän veljekset tunnetaan täällä sen verran hyvin, että mieluummin tarjotaan ihmisille jotain ihan uutta. Periaatteemme on julkaista vankkoja sarjakuvanovelleja.

kaiken kaikkiaan on aika kiva julkaista sellaista, josta tiedetään aika vähän. Ja täytyyhän sitä johonkin uskoa. Minä haluan uskoa, että hyvällä sarjakuvalla on myös kysyntää.

Juhani Tolvanen



MUNOZ - SAMPAYO